

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 19Co/109/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3122206471
Dátum vydania rozhodnutia: 18. 01. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Radoslav Svitana, PhD
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2023:3122206471.1

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Radoslava Svitana, PhD., a sudkýň JUDr. Beáty Čupkovej a JUDr. Viery Škultétyovej v spore žalobkyne (navrhovateľky zabezpečovacieho opatrenia) K. Z. H., narodenej XX.XX.XXXX, bytom XXX XX D. XXX, zastúpenej S. K. N., advokátom so sídlom v T., R. I. O. XXX/XX, proti žalovanému T. H., narodenému XX.XX.XXXX, bytom XXX XX D. XXX, zastúpenému S. O. D., advokátkou so sídlom v A. R. C., K. XXX/XX, o nariadenie zabezpečovacieho opatrenia, na odvolanie žalobkyne proti uzneseniu Okresného súdu Trenčín zo dňa 26. októbra 2022 č. k. 28C/56/2022-42 takto

rozhodol:

Uznesenie súdu prvej inštancie **p o t v r d z u j e**.

Žalovaný má proti žalobkyni nárok na náhradu trov odvolacieho konania v celom rozsahu.

o d ô v o d n e n i e :

1.1 Napadnutým uznesením súd prvej inštancie zamietol návrh na nariadenie zabezpečovacieho opatrenia, ktorým žalobkyňa žiadala, aby súd zriadil v jej prospech záložné právo k nehnuteľnostiam vo vlastníctve žalovaného (ktoré presne označila) za účelom zabezpečenia pohľadávky vo výške 948,30 eur z titulu nároku na výživné pre mal. syna O. H. a zabezpečenia pohľadávky žalobkyne vo výške 35 225,85 eur z titulu budúceho vyporiadania bezpodielového spoluvlastníctva manželov so žalovaným. Žalobkyňa návrh odôvodnila tým, že na súde je vedené konanie (sp. zn. 34P/128/2022) o rozvod manželstva so žalovaným a úprave rodičovských práv a povinností k mal. dieťaťu. Súčasne je na súde vedené konanie o úprave práv a povinností k mal. dieťaťu do rozvodu manželstva.

1.2 Aplikujúc ustanovenia § 343 ods. 1, ods. 2, ods. 3, § 345, § 324 ods. 1, ods. 3, § 325 ods. 1, § 326 ods. 1, ods. 2, § 327, § 328, § 329 ods. 1, ods. 2 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“), § 143, § 143a ods. 1, § 149 ods. 1, § 150 Občianskeho zákonníka súd prvej inštancie dospel k záveru, že žalobkyňa hodnoverne neosvedčila existenciu pohľadávky voči žalovanému. Predloženými dôkazmi osvedčila existenciu možnej pohľadávky, ktorej prípadnú výšku súd v danom štádiu konania nevie presne posúdiť, a to aj vzhľadom na fakt, že medzi účastníkmi konania došlo k zúženiu ich bezpodielového spoluvlastníctva. Určenie existencie a výšky pohľadávky žalobkyne voči žalovanému bude predmetom vyporiadania ich bezpodielového spoluvlastníctva manželov v prípade, že bude ich manželstvo v konaní pod sp. zn. 34P/128/2022 rozvedené. Bez osvedčenia dôvodnosti a trvania peňažného nároku, ktorému sa má poskytnúť ochrana a vo vzťahu ku ktorému môže byť ohrozená exekúcia, nemôžu byť splnené podmienky pre nariadenie zabezpečovacieho opatrenia. Žalobkyňa v návrhu uviedla, že žalovaný sa rozhodol cez inzerát predať novostavbu rodinného domu v jeho výlučnom vlastníctve, ktorý bol skolaudovaný v roku 2018. Súd k tomu uviedol, že s ohľadom na informácie a listiny predložené žalobkyňou (inzerát o ponúkanej nehnuteľnosti, výšku úverov poskytnutých na predmetnú nehnuteľnosť a peňažných prostriedkov vo výlučnom vlastníctve žalovaného na jej kúpu) a porovnaním porovnateľných nehnuteľností na portáli www.nehnuteľnosti.sk

má zato, že cena tejto nehnuteľnosti je minimálne 200 000 eur, preto zabezpečovacie opatrenie predstavuje neprimeraný zásah do majetkových pomerov žalovaného, nakoľko hodnota nehnuteľnosti niekoľkonásobne prevyšuje hodnotu prípadnej pohľadávky žalobkyne (32 225,82 eur). Čo sa týka navrhovaného nariadenia zabezpečovacieho opatrenia z titulu nároku na výživné na mal. O. H., súd vychádzal zo samotného obsahu podania, z ktorého vyplýva, že je podané výlučne v mene žalobkyne a nie i v mene maloletého dieťaťa. Nakoľko ide o nedostatok aktívnej legitímácie, súd v tejto časti návrhu na nariadenie zabezpečovacieho opatrenia nevyhovel, pričom ďalej sa nezaoberal samotnou prípadnou pohľadávkou na výživnom.

2.1 Proti tomuto uzneseniu podala žalobkyňa v zákonnej lehote odvolanie z dôvodov podľa § 365 ods. 1 písm. f), písm. h) CSP a navrhla, aby odvolací súd napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie zmenil tak, že jej návrhu na nariadenie zabezpečovacieho opatrenia v celom rozsahu vyhovie. Uviedla, že práve zúžený rozsah bezpodielového spoluvlastníctva manželov dáva opodstatnenie pre hodnoverné osvedčenie existencie jej pohľadávky voči žalovanému v spojení s už predloženými listinnými dôkazmi, z ktorých je zrejmé, že ku dňu podania návrhu bola zo spoločných peňažných prostriedkov v BSM zaplatená časť kúpnej ceny za rozostavaný rodinný dom s pozemkami v sume 25 400 eur, zo spoločných peňažných prostriedkov v BSM bolo splatených na úver poskytnutý žalovanému spolu 26 mesačných splátok, t. j. $26 \times 465,95 \text{ eur} = 12\,114,70 \text{ eur}$, zo spoločných peňažných prostriedkov v BSM bolo splatených na úver poskytnutý žalobkyňi a žalovanému minimálne 50 mesačných splátok, t. j. $50 \times 658,74 \text{ eur} = 32\,937,00 \text{ eur}$, pričom žalobkyňa si mieni pri vyporiadaní BSM nárokovať na 1/2 z uvedených súm, teda spolu 35 225,85 eur, keďže oba úvery boli čerpané v spojitosti s kúpou a následnou dostavbou rodinného domu, ktorého výlučným vlastníkom je žalovaný. Žalobkyňa má za to, že pre účel nariadenia zabezpečovacieho opatrenia nie je nevyhnutné, aby súd mal ustálenú presnú výšku zabezpečovanej pohľadávky, keďže v danom prípade sa jej pohľadávka (budúca pohľadávka) ešte zvyšuje vykonávanými úhradami mesačných splátok úveru a táto sa ustáli až momentom právoplatnosti rozsudku, ktorým bude ich manželstvo rozvedené. Poukázala pritom aj na § 151c ods. 2 Občianskeho zákonníka, podľa ktorého záložným právom možno zabezpečiť aj pohľadávku, ktorá vznikne v budúcnosti alebo ktorej vznik závisí od splnenia podmienky.

2.2 Žalobkyňa sa taktiež nestotožňuje so záverom súdu prvej inštancie o zjavnom nepomere medzi jej pohľadávkou a navrhovaným zabezpečovacím opatrením. Považuje za podstatné, že hoci hodnota rodinného domu môže prevyšovať 200 000 eur, je potrebné zohľadniť aj výšku úveru, ktorá bola pri čerpaní úveru 196 560 eur, na ktorej vrátenie je tak ako žalovaný rovnako zaviazaná aj ona. Žalovaný by teda v prípade predaja musel najskôr vyplatiť existujúci záväzok z úveru a až následne by dostal do dispozície iba časť kúpnej ceny. Práve z tohto výnosu by mala mať podiel žalobkyňa. Pritom súdu už preukázala, že žalovaný si bez jej vedomia zobral počas trvania manželstva úver v sume 17 000,00 eur a celú požičianú sumu úveru prehral. Žalobkyňa je presvedčená, že žalovaný bezodkladne potrebuje ďalšie peniaze, a preto predáva rodinný dom v obci D., čo podľa jej názoru preukázala už pripojeným inzerátom.

3.1 V súlade s ustanovením § 329 ods. 1 druhej vety CSP v spojení s § 344 CSP odvolací súd doručil návrh na nariadenie neodkladného opatrenia, napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie a odvolanie žalobkyne žalovanému. Ten v písomnom vyjadrení navrhol, aby odvolací súd napadnuté uznesenie potvrdil. Poukázal na rozsudok Okresného súdu Trenčín zo dňa 9.12.2022 č. k. 34P/128/2022-204, ktorým bolo ich manželstvo rozvedené a bola schválená rodičovská dohoda, na základe ktorej bol maloletý O. na čas po rozvode zverený do výchovy matky a otec sa zaviazal prispievať na jeho výživu vo výške 300 eur mesačne. Taktiež dňa 9.12.2022 bola rozsudkom Okresného súdu Trenčín č. k. 31P/119/2022-48 schválená rodičovská dohoda, na základe ktorej bol maloletý O. na čas do rozvodu zverený do výchovy matky a otec sa zaviazal prispievať na jeho výživu vo výške 300 eur mesačne s účinnosťou od 1.9.2022. Žalovaný dobrovoľne prispieval na výživu mal. O. vo výške 100 eur mesačne od októbra 2022 a zároveň uzavrel rodičovskú dohodu so žalobkyňou, kde sa zaviazal uhrádzať na výživu mal. O. 320 eur mesačne (bežné výživné + dlžné výživné). Zo žiadneho konania žalovaného teda nevyplýva, že by mala byť ohrozená vyživovacia povinnosť maloletého O.. resp. že by sa žalobkyňa mala domáhať výživného prostredníctvom exekúcie.

3.2 Ďalej žalovaný poprel, že by suma 25 400 eur ako časť kúpnej ceny na kúpu rodinného domu mala byť uhradená zo spoločných prostriedkov manželov. Na úhradu tejto sumy použil finančné prostriedky z pôžičky od spoločnosti P. F. H., O.. (Y.) vo výške 15 000 eur a sumu 10 400 eur mu poskytli jeho rodičia.

Je pravdou, že úverom na bývanie „F. W.“ refinancovali predošlý hypotekárny úver, avšak uvedený úver ako aj predchádzajúci po celú dobu uhrádza on, rovnako ako všetky náklady spojené s rodinným domom. Účastníci majú v BSM 1-izbový byt v A. R. C., ktorý momentálne užíva jeho matka a prispieva na náklady spojené s bývaním sumou 200 eur mesačne. Ďalej žalovaný uviedol, že pracuje v spoločnosti T. vo C. D., kde jeho priemerný mesačný príjem za posledných 12 kalendárnych mesiacov bol 2 560,64 eur. Takmer všetky náklady manželov uhrádzal a uhrádza výlučne on, a to z dôvodu nízkeho alebo takmer žiadneho príjmu žalobkyne. Keď žalobkyňa opustila rodinný dom v D., odniesla všetky hnutelné veci a zariadenie domu (vrátane kuchynskej linky, sedacej súpravy a pod.). Hodnotu týchto vecí si žalovaný bude voči žalobkyni nárokovat' v prípadnom konaní o vyporiadanie BSM. Takisto sa bude domáhať finančných prostriedkov za osobné motorové vozidlo značky C. J., ktoré žalobkyňa vzala a predala. Žalovaný zdôraznil, že žalobkyňa žiadnym spôsobom neosvedčila také konkrétne jeho kroky, ktoré by viedli k obave, že prípadný výkon exekúcie bude ohrozený, resp. že žalovaný prípadné nároky z vyporiadania BSM v súdom uloženej lehote žalobkyni nezaplatí. Napokon žalovaný uviedol, že sa rozhodol, že predmetný rodinný dom nepredá, ale na čas jeho pobytu vo C. D. poskytne tento dom na prenájom, z ktorého by aspoň čiastočne hradil náklady spojené s údržbou domu, príp. hypotekárnymi splátkami.

4. Krajský súd v Trenčíne ako súd odvolací preskúmal vec podľa § 379, § 380 a § 329 ods. 2 v spojení s § 344 Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“) bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 385 ods. 1 CSP a dospel k záveru, že uznesenie súdu prvej inštancie je potrebné potvrdiť ako vecne správne podľa § 387 ods. 1, ods. 2 CSP. Odvolací súd sa plne stotožnil s dôvodmi uvedenými v napadnutom uznesení a na zdôraznenie jeho správnosti, ako aj k námietkam odvolateľky dopĺňa:

5. Podľa § 343 ods. 1 CSP, zabezpečovacím opatrením môže súd zriadiť záložné právo na veciach, právach alebo na iných majetkových hodnotách dlžníka na zabezpečenie peňažnej pohľadávky veriteľa, ak je obava, že exekúcia bude ohrozená.

6. Podľa § 344 CSP ustanovenia o neodkladnom opatrení sa použijú primerane aj na zabezpečovacie opatrenie.

7. Podľa § 326 ods. 1 CSP v návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia sa popri náležitostiach žaloby podľa § 132 uvedie opísanie rozhodujúcich skutočností odôvodňujúcich potrebu neodkladnej úpravy pomerov alebo obavu, že exekúcia bude ohrozená, opísanie skutočností hodnoverne osvedčujúcich dôvodnosť a trvanie nároku, ktorému sa má poskytnúť ochrana a musí byť z neho zrejmé, akého neodkladného opatrenia sa navrhovateľ domáha.

8. Odvolací súd v prvom rade konštatuje, že pre nariadenie zabezpečovacieho opatrenia (rovnako ako neodkladného opatrenia) nie je potrebná taká miera dôkaznej istoty ako pre vydanie rozhodnutia vo veci samej. Je však potrebné, aby boli aspoň v základnej miere osvedčené skutočnosti odôvodňujúce obavu, že exekúcia bude ohrozená.

9. Na druhej strane je potrebné poznamenať, že o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia alebo zabezpečovacieho opatrenia rozhoduje súd prvej inštancie (z dôvodu krátkosti lehoty na rozhodnutie a tiež z dôvodu, aby nebol ohrozený budúci výkon neodkladného alebo zabezpečovacieho opatrenia) spravidla bez pojednávania a bez možnosti druhej strany vyjadriť sa k návrhu. Ide teda o rozhodovanie len na základe vyjadrení a listín predložených navrhovateľom. Na rozdiel od súdu prvej inštancie v odvolacom konaní už má odvolací súd povinnosť dať možnosť vyjadriť sa aj druhej strane (§ 329 ods. 1 druhej vety CSP).

10. V zmysle ustanovenia § 329 ods. 2 v spojení s § 344 CSP je odvolací súd viazaný skutkovým stavom v čase vydania napadnutého uznesenia súdu prvej inštancie. V tomto prípade teda, aj keď už bolo rozsudkom Okresného súdu Trenčín č. k. 34P/128/2022-204 manželstvo žalobkyne a žalovaného rozvedené a rozsudkami Okresného súdu Trenčín č. k. 31P/119/2022-48 a 34P/128/2022-204 bolo upravené zverenie maloletého do osobnej starostlivosti a výživné, tieto rozsudky boli vydané dňa 9.12.2022, teda až po rozhodnutí súdu prvej inštancie v tu posudzovanej veci týkajúcej sa zabezpečovacieho opatrenia.

11. V čase rozhodovania súdu prvej inštancie nebolo ešte manželstvo rozvedené a nebolo určené žiadne výživné na mal. O.. Je síce pravdou, ako uviedla žalobkyňa v odvolaní, že zabezpečovacím opatrením (takisto ako bežným záložným právom) je možné zabezpečiť aj budúcu pohľadávku, avšak v čase rozhodovania súdu prvej inštancie bola akákoľvek pohľadávka na výživnom pre mal. O. a pohľadávka z titulu vyporiadania bezpodielového spoluvlastníctva manželov neistá. V tom čase ešte existovalo medzi stranami bezpodielové spoluvlastníctvo manželov a dieťa bolo (aspoň právne) v spoločnej osobnej starostlivosti oboch rodičov - v tom čase ešte manželov. O budúcej potenciálnej pohľadávke je možné hovoriť až po právoplatnosti rozvodu manželov - až týmto okamihom vôbec prichádza do úvahy budúce výživné a vyporiadanie bezpodielového spoluvlastníctva manželov.

12. Zabezpečovacie opatrenie (na rozdiel od neodkladného opatrenia) totiž nemôže mať povahu samostatného konania (akoby konania vo veci samej), ale slúži výlučne na zabezpečenie pohľadávky, ktorá sa už uplatňuje v konaní vo veci samej - ide o budúcu pohľadávku, lebo o nej súd ešte len rozhoduje v konaní vo veci samej, ale musí sa už o nej konať - tu však žalobkyňa podala návrh na nariadenie zabezpečovacieho opatrenia z titulu budúceho vyporiadania BSM v čase, keď ešte nielenže žiadnu pohľadávku voči žalovanému nemala, ale ešte ani nebolo zrušené BSM (hoci jeho rozsah bol dohodou manželov zúžený, a to ešte v roku 2016) a teda ani nebolo začaté konanie o vyporiadanie bezpodielového spoluvlastníctva manželov.

13. Okrem toho žalobkyňa neosvedčila ani obavu, že exekúcia bude ohrozená. To, že žalovaný podal inzerát na predaj rodinného domu, neznamená, že nebude spôsobilý zaplatiť budúce výživné (ktoré bude určené ako mesačné dávky, teda nie jednorazovou sumou, ktorá by presahovala jeho možnosti) a potenciálnu pohľadávku z vyporiadania bezpodielového spoluvlastníctva manželov. Z vyjadrenia žalovaného, ktoré žalobkyňa nespochybnila, je zrejmé, že strany majú v bezpodielovom spoluvlastníctve manželov 1-izbový byt v A. R. C.. Tento bude predmetom vyporiadania, pričom môže byť vyporiadaný tak, že tento byt zostane žalobkyni, a teda náhradovú pohľadávku bude mať naopak žalovaný voči nej, ale aj keby bol tento byt vyporiadaný tak, že zostane vo výlučnom vlastníctve žalovaného, už len tento byt predstavuje dostatočné zabezpečenie budúcej náhradovej pohľadávky žalobkyne. Teda v predmetnej veci nebolo osvedčené také konanie žalovaného, ktorým by sa zbavoval svojho majetku v takom rozsahu, že by zostatok jeho majetku nepostačoval na úhradu prípadných budúcich pohľadávok žalobkyne, tvrdených v tomto konaní. Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti dospel odvolací súd k záveru, že navrhovateľka zabezpečovacieho opatrenia svoje tvrdenie, že exekúcia bude ohrozená, neosvedčila.

14. Z uvedených dôvodov odvolací súd napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie ako vecne správne potvrdil.

15. Vzhľadom k tomu, že návrh na nariadenie zabezpečovacieho opatrenia bol zamietnutý a nebude pokračovať ďalšie konanie vo veci samej, bolo potrebné rozhodnúť o trovách tohto konania. Odvolací súd rozhodol o trovách konania (len odvolacieho konania, keďže v konaní pred súdom prvej inštancie žalovaný ešte nebol o podanom návrhu informovaný) podľa ustanovení § 255 ods. 1, § 262 ods. 1 a § 396 ods. 1, ods. 2 CSP. Keďže žalovaný bol v konečnom dôsledku v celom rozsahu úspešný, odvolací súd mu priznal voči žalobkyni nárok na náhradu trov odvolacieho konania v celom rozsahu. O výške náhrady týchto trov rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti tohto rozhodnutia (§ 262 ods. 2 CSP).

16. Toto rozhodnutie prijal senát odvolacieho súdu jednomyseľne.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP), v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancie. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).